

Hei Barbro ja Turun Rotaryklubi!

Olen nyt ollut Taiwanissa nelisen kuukautta. Paljon on ehtinyt tapahtua – olen saanut uusia upeita kavereita ja perheenjäseniä (ensimmäinen perheen vaihto on jo takana), nähnyt upeita paikkoja, syönyt aivan liikaa aivan liian hyvää ruokaa ja tietysti opiskellut kiinan kieltä.

Asun Taichungissa (台中), joka on yksi Taiwanin isoimmista kaupungeista. Se sijaitsee Taiwanin länsirannan puolivälissä. Asukkaita täällä on vajaat pari miljoonaa. Koulua käyn Changhua-nimisessä pikkukaupungissa (彰化), joka on Turun suuruusluokkaa. Se on Taichungista etelään. Länsimaalaisia on täälläpäin vähän, tai ulkomaalaisia ylipäänsä, kaakkoisaasialaisia lukuun ottamatta. Kun siis kävelen kadulla, iso osa ihmisistä tuijottaa avoimesti, ja osa huutelee (mandariinikiinaksi tai taiwaniksi), että katsokaa, tuolla kulkee ulkomaalainen.

Täällä tosiaankin puhutaan pääosin mandariinikiinaa ja taiwania. Lisäksi kadulla kuulee

hakka-kiinaa ja Kaakkois-Aasian kieliä. Mandariini, taiwani ja hakka ovat kaikki yhtä ja samaa kieltä, kiinaa, mutta minun on todella vaikea ymmärtää muita kuin mandariinia. Sitäkin on tosin toisinaan vaikea ymmärtää, sillä taiwanilaiset puhuvat mielellään erittäin nopeasti ja epäselvästi. Minulle puhuessaan valtaosa tosin tajuaa hidastaa ja artikuloida sen verran hyvin, että pystyn keskustelemaan heidän kanssaan.

Kiinani ei kuitenkaan ole mielettömän loistavaa, joten oppitunneilla ollessani (olen niillä usein, sillä koulumme ”opinto-ohjaaja”, englanniksi counselor, ei päästä meitä vaihtareita kirjastoon opiskelemaan) en keskity opetukseen muuten kuin englannin tunneilla, vaan opiskelen omatoimisesti kiinaa. Tähän mennessä en ole nukkunut vielä yhdelläkään tunnilla. Koulussa kuitenkin olen nukkunut, sillä taiwanilaisten ruokataukoon sisältyy puolituntinen, jonka aikana täytyy nukkua, tai ainakin olla erittäin hiljaa. Käytän tilaisuuden mielelläni hyväkseni, sillä koulupäivät täällä ovat 9-tuntisia, ja lisäksi asun 15 kilometrin päässä koulusta. Lähdän siis kotoa ennen

seitsemää ja palaan kotiin vähän kuuden jälkeen. Kaikesta huolimatta pidän koulusta, sillä siellä pääsen tutustumaan taiwanilaisiin ja kokeilemaan monenlaisia uusia asioita. Esimerkiksi meillä vaihtareilla on jousiammuntatunti viikoittain. Tässä on kuva ensimmäiseltä jousiammuntatunnilta. Vasemmalta oikealle: kaksi jousiammuntaopettajaa; meidän koulun vaihtarit: Harlyn (USA), Noémie (Belgia), minä, Angie (Meksiko); jousiammuntaluokkalaista, jotka autoivat meitä jousiammuntapolkumme alussa.

Muita suhteellisen erikoisia oppiaineita, joita minulla on, ovat kalligrafia ja länsimaalainen orkesteri, jossa soitan klarinettia. Lisäksi minulla on klarinettitunti lähes viikoittain, sekä omaa musiikkiaikaa, jolloin pääsen viettämään laatuaikaa perkussoiden ääressä (olen soittanut sekä klarinettia että rumpuja jo ennen tänne tuloani). Lisäksi counselorimme on järjestänyt meillä useita erikoistunteja. Esimerkiksi viime viikolla osallistuimme teeseremoniaan koulun ulkopuolelta kutsutun opettajan johdolla.

Luokan kanssa minulla on vielä maanpuolustustunteja, joilla tunnista riippuen harjoitellaan armeija-asentoja pihalla tai istutaan luokassa opettajan kertoessa esimerkiksi ydinaseista tai sotilaan puvusta.

Viikonloput vietän leväten (silloin saa nukkua myöhään) ja tutkien lähiseutuja (ja kauempiakin, mikäli kyseessä on perheen tai rotarien retki). Tähän mennessä olen kiertänyt ainakin Taichungin ja Changhuan merkittävimmät nähtävyydet ja muitakin kivoja paikkoja, nähnyt Taipei 101:n (se oli valmistuttuaan maailman korkein rakennus) ja käynyt vuorilla muutaman kerran. Taipein sisäosissa on nimittäin vuoria – ei mitään tuntureita, vaan oikeita vuoria. Taiwan on valtavan kaunis maa, joten on ilo päästä kiertelemään ympäriinsä.

Viikonloppuohjelmaan kuuluu oleellisena osana myös yötoireille meneminen. Yötorit ovat iso juttu täälläpäin maailmaa. Niille mennään syömään, shoppailemaan ja muuten vain

hengaillemaan. Taichungissa sijaitsee yksi Taiwanin isoimmista yötoireista, Feng Chia (逢甲). Siellä olen maistanut useita taiwanilaisia herkkuja, joista suosikkini on bubble tea (珍珠奶茶)(kuvassa). On kuitenkin yksi taiwanilaisherku, josta en pidä. Se on nimeltään stinky tofu (臭豆腐). Taiwanilaiset rakastavat sitä, mutta minun mielestäni se sekä haisee että maistuu lähinnä viemäriä.

Olen nyt nähnyt kahden taiwanilaisperheen arkielämää. Ensimmäinen ja toinen perheeni ovat hyvin erilaisia. Ensimmäisessä minulla on äiti, isä ja

kolme vanhempaa sisarusta, joista yksi on vaihdossa. Toisessa eli nykyisessä

perheessäni minulla on äiti, isä, yksi samankäinen ja yksi nuorempi sisarus. Ensimmäisessä perheessä olin usein yksin, sillä sisaruksista yksikään ei asu kotona, isä kirjaimellisesti asuu työpaikalla ja äitikin on siellä valtaosan ajasta. Siellä söin pitkälti Taiwanin pikaruokaa, kuten nyyttejä ja friteerattua kanaa. Tässä perheessä äiti taas on valtaosan ajasta kotona ja useimpina päivinä laittaa itse perheelle aterian. Tässä perheessä on myös koiranpentu, joka on tosi söpö! Pidän molemmista perheistä paljon.

Kolmannenkin perheen kanssa olen jo viettänyt aikaa (he ovat vieneet minua ja muita klubimme vaihtareita retkille), ja hekin ovat todella mukavia. Kuvassa 3. äitini vasemmassa reunassa ja 2. äitini hänen vieressään. Minun vieressäni istuu 1. äitini. 2. isäni on oikeassa reunassa, 1. ja 3. isäni eivät ole kuvassa. Kuvassa olemme juhlistamassa yhden rotarin syntymäpäivää – täällä kun valtaosa host-perheistä on rotareita.

Onnellista uutta vuotta sinne!

Nea / 倪雅

